

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutoriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 34.

Brasiovu 16/4 Maiu

1877.

Telegramnlu „Gazetei Transilvaniei“.

Nasendu, 15 Maiu. Douedieci si cincisinsi felicitara pre

TIMOTHEU CIPARIU

estefeliu: „Discipulii si toti adoratorii Te felicitédia la diu'a onomastica si de insemnatate istorica nationale, dorindu'ti multi fericiti ani, reinnoirea poteriloru spre mandri'a sciintiei si salutea nationei!!!“

— In Brasiovu inca s'a serbatu diu'a numelui marelui nostru barbatu **Timotheu Cipariu** intr'unu cercu de adoratori ai fapteloru si opureloru Dsiale pe campulu culturai si alu reinnaltiarei valôrei nationali romane. Se traiésca multi ani **Cleronele nostru!!!** Red.

Starea fondurilor bisericesci si scolastice ale religiei catholice din Ungari'a.

(Capetu.)

Venitulu episcopiei gr.-catholice dela Oradea este multu mai mare decatu alu mitropoliei dela Blasiu, éra dieceasa este multu mai mica. Cumu se pôte, cá dupa 100 de ani ai esistentiei sale acea diecese se nu'si aiba seminarium propriu de theologi, si se'si crésca pe toti candidatii de preotia numai in seminarie r.-catholice curatu maghiare? Alte episcopii atatu greco-catholice, catu si greco-orthodoxe resaritene, fundate asia dicundu: numai deunadi, au si infintiatu seminarie, pentru-cá celu pucinu clerulu se fia educatu romanescu, se cunósca perfectu limb'a poporului, se fia aparatu macaru acesta de prasil'a cea veninósa a renegatiloru, unelte de ieniceri ale tiraniei.

Romanii dela Oradea mare ar' fi potutu lua de multu esemplu dela romanii din Banatu si din dieceasa Aradului, ce insemna a se demitte unu poporu cu altulu de alta limba si de altu caracteru in comuniune religiósa, mai stricta, mai multifaria, decatu este cea pura dogmatica. Cu ocaziunea noiei migratiuni a serbiloru din Turci'a pe timpulu pabei dela Carlovitiu sub imperatulu Leopoldu I. (1699) conductorii acelei colonii in cointielegere cu populatiunea serbesca vechia din Slavoni'a si Banatu se sciura folosi de inpregiurari si in pretiulu ajutoriului armatu ce'i dedesera densii contra turciloru in cateva campanii, scósera dela acelu imperatu diplome si privilegia de mare importantia pentru religiuena si nationalitatea loru. To c m a pe atunci biserica orthodoxa romanescu cu clerulu seu din Transilvani'a si Banatu se aflá ingenunchiata sub loviturile brutali ale domniei calvinesci sustienute de Pórt'a ottomana. Preste acésta, fiindu-ca Banatulu Temisiórei a mai remasu sub domni'a turcesca pana in an. 1718 (pacea de Pasarovitiu), populatiunea romanésca, de si in parte mare trasa la munti, gemea totusi sub jugulu duplu si nu potea face nimicu, necumu pentru nationalitatea, déra nici pentru biserica loru.

Asia acele timpuri si inpregiurari au fostu de natura, cá se ajute pe serbi a'si consolida si regula celu pucinu biserica si ierarchi'a, éra pe romanii din Banatu si Ungari'a se'i faca a cauta cu doru si dorere la prosperarea celor'a si a cere

pentru sinesi celu pucinu conditiuni analóge de esistentia. Ce a fostu mai naturale, decatu se se dica romaniloru: „Sunteti de aceeași lege cu noi, veniti sub scutul diplomeloru nóstre si ve supuneti la hierarchi'a nóstra, cá se ve fia mai bine, se fiti aperati si de proselitismulu furiosu alu iesuitiloru.“ Clerulu romanescu a ascultat, s'a supusu, precatu se pare neconditionatu, éra prin aceea si-a datu si pungile sale si ale poporului romanescu la dispositiunea clerului serbescu. De aci incolo consecentiele fatali le vediuramu si pipiramu noi insine, ca-ci ele durara in partea loru cea mai mare pana in anulu regeneratiunei. Tóte episcopiile, cele mai multe protopopiate, cele mai grase parochii curatu seu in marea loru majoritate romanesci, ocupate numai de serbi; scóle séu nici unele, séu curatu serbesci; seminaria serbesci, la care inse tineri romani se primiea numai din gratia; limb'a romanésca persecutata pe mórte si batujocorita in modulu celu mai brutale, ceea ce se cunósce pana in diu'a de astadi in multe familii romanesci din Banatu, caroru le este mai indemana a vorbi serbesce decatu romanescu; simoni'a cea mai nerusinata, latita preste totu clerulu si prefacuta cumu amu dice, in a dou'a natura; millióne acumulate la Carlovitiu din crunt'a sudóre a poporului romanescu, in fine agoni'a nationalitatiei. Aceste fusera fructele comuniunei mai stricte, decatu este cea dogmatica, a romaniloru cu serbii. Gloria aceloru barbati martiri carii, mai antaiu cu 60 de ani in Aradu, apoi dela 1848 incóce in a 11 óra vedinra supremulu periculu si desrobira pe romani de serbi. De altumentrea esemplulu acesta funestu si rusinatoriu nicidecumu nu sta isolatu, elu se vede repetitu de nenumerate ori in istori'a omenimei, in istori'a politica si ecle-siastica a popóraloru, si este unu argumentu vigorosu pentru aceia cari tienu, ca nu totudeauna esistenti'a nationale este aparata prin religiuena, ci ca sunt destule casuri, in care ceea este estermi-nata prin acésta.

Lectorii voru binevoí a ne scusa pentru acésta escursiune facuta asupra fondurilor romano-catholice, indata ce voru cauta bine la cele ce se petrecu inpregiurulu nostru pe fiacare di, cu persistencia si cerbicia inversiunata.

Resbelulu.

Dupa bombardamentulu dintre Calafatu-Vidinu a urmatu curendu altu bombardamentu intre Olteniti'a si Turtocai'a. Precumu la Calafatu, asiá si la Olteniti'a tunurile romane au fostu triumfatórie. Acestu faptu ni-lu constata insusi dlu Cogalniceanu, celebrulu diplomatu romanu si actualu ministru alu afaceriloru esterne, care in discursulu seu pronun-ciatu cu ocaziunea interpellarii deputatului Stolojanu in privinti'a atitudinei guvernului romanu in faci'a evenimenteloru din Orientu, a disu intre multe altele: „Candu am vediutu bombardarea turcesca, ni-amu disu si amu fostu detori a dice „trebuie se ne aparamu“, si fiindu-ca Turci'a se declara cu noi in stare de resbelu, ei bine, ne punemu si noi in stare de aperare, in stare de resbelu. Amu ocupatu Calafatulu; tunulu Vidinului a bubuitu si tunulu Calafatului a respunsu. Amu tramisu trupe la Olteniti'a; acestea

fiindu atacate din Turtocai'a, amu bombardatu si noi la rondulu nostru si amu arsu o parte din Turtocai'a. Deci la intrebare, care are se fia atitudinea nostra? s'a insarcinatu a responde tunulu romanescu dela Olteniti'a si dela Calafatu. . . Fiti securi, ca Domnitoriulu si guvernulu seu, apoi ar-mat'a plina de focu, care arde de a primí botezulu de sange, precumu si tier'a intréga, voru fi in stare de a da Turciei respunsulu ce i se cuvine.“

Acestu primu successu alu armeloru romane a catranitu si mai tare pe bunii nostri amici, pe domnii unguri, cari acumu striga si mai multu in diurnalele loru, ca Austri'a se nu mai pérda nice unu momentu de a intrá in actiune, ca-ci Romani'a nu glumesce cu planurile ei referitórie la infiintarea Dacoromaniei. Candu vedemu pre fratii unguri, ca se radiema totu in spinarea austriaciloru, atunci vrendu nevrendu trebuie se credemu, ca dinsic n'au nice o incredere in fortiele loru proprie. Nu de multu se faliau in gur'a mare, ca vr'o cateva batalióne de honvedi de ai loru au se bage in Dunare tóta óstea romana, astadi inse se dau de golu cu acei honvedi, pre cari chiaru ei nu-i mai baga in séma, ci tóta mentuirea loru si a turciloru o astépta dela armele óstei austriace. Inse cercurile superiori ale acestei armate nice nu vreu se scia de dorintiele necalificabile ale unguriloru, deórace monarchi'a nu este atacata nice in intregitatea sa, nice in alte interese vitali ale sale. Din contra, déca s'ar amestecá in resbelu de dragu'a turcului, atunci ar' poté insasi se-si causedie perirea.

— Unu singuru diurnalu „Tageblatt“ din Sibiiu este, care scia se apreciedie fora patima aceste acte ale artileriei romane. Acestu diurnalu scrie: „Retragerea baterieloru turcesci din Turtocai'a in urm'a focului vehementu alu tunurilor romane din Olteniti'a nu va contribui pucinu la redicarea elementului moralu in óstea romana, care óste, din cauza ca pana acumu n'a primitu inca botezulu de sange si n'a avutu ocaziune a da probe despre ceea ce pôte, a formatu obiectulu unei vile insulte mai vertosu din partea diurnalistiloru pestani.“

Fiindu vorb'a despre diurnalistii din Pest'a nu va fi neinteressantu a sci ce scriu si acei domni despre retragerea turciloru dela Turtocai'a. „Pester Lloyd“, organulu dlui Andrásy scrie mai antaiu, ca soldatii romani ar' face mai bine se mergea fora arme in resbelu, ca-ci si asiá la primul contactu cu turcii voru remané fora arme, deórace séu turcii li le voru luá, séu ei insisi le voru aruncá, cá se póta fugi mai usioru. Acésta insulta póte se se scrie si cetésca firesce numai in diurnale unguresci-judanesci; dér' vai de acel'a, care in lipsa de orice putere voiesce se-si multumésca poft'a de resbunare numai prin cuvinte de insulta. Inse romaniloru n'are se le pese multu de acésta insulta, pentru-ca trebuie se scia, ca inimicii numai atunci insulta, candu se temu si n'au putere se-si verse veninulu pe alta cale. — Si apoi totu acestu diurnalu pe aceeași pagina vine si recunósce bravur'a romana si lasitatea turcesca dicundu, ca este unu lucru admirabilu, cá tunurile romanesci dela Olteniti'a se alunge bateriele turcesci dela Turtocai'a, deórace Turtocai'a este situata pe dealu si dominédia asiá de tare asupra Oltenitiei din vale,

incatu este cu nepotintia cá o armata, fia ea a ori si carei poteri din lume, se cutodie a deschide de acolo foculu asupra Turtoaciei. Va se dica, dupa o insulta din cele mai impertinente urmédia cea mai mare lauda. Acestu caracteru, acésta morala nu se póte aflá decatu la maghiaro-judani.

— Ordinulu de bataia alu armatei russe notifica, ca principele Carolu a luat in manile sale comand'a suprema asupra armatei romane, ca s'au formatu done corpuri de armata romane din cate doue divisiuni cu cate patru brigade de infanteria si doue de calarasi, in fine notifica si denumirea statului generalu si a comandantiloru de corpu de armata. Ordinulu russescu dice, ca guvernulu romanu si-a tienutu de detorintia a luá parte la actiune si a aperá tíer'a de pericole.

— Principele Carolu a facutu dilele aceste o inspectiune asupra trupeloru din divisiunea a treia, care stationédia la Giurgiu si giuru. La reintórcere Domnitoriulu s'a opritu la Vidr'a, unde a visitatu castrele russe. — Curendu dupa aceea Domnitoriulu s'a dusu la Olteniti'a, unde a trecut prin revista trupele romane cantonate acolo, cari trupe l'au salutat cu vii acclamatiuni, mai alesu bateri'a de artileria, dice „Romanulu“, care s'a destinsu in diu'a de 28 Aprile in foculu asupra Turtoaciei.

— Se dice, ca unu corpu de armata russesca a trecut si in Romani'a mica si acolo va sta sub comand'a suprema a Domnitoriului romanu cá ajutoriu. — Precandu nisce sciri surde, respandite mai vertosu de unele diurnale turcofile, voiau cu totu pretiulu se ne faca a crede, ca turcii au trecut Dunarea si se afla pe pamentu romanu, pre atunci scirile mai noue de astadi ne spunu, ca nu turcii, ci romanii au de cugetu se tréca Dunarea pe la Calafatu. Cea din urma scire nu este cu nepotintia. — Alte sciri ne anuncia, ca cortelulu generalu russescu se va mutá adi séu mane la Ploiesci. Marele duce Nicolae va locuí in hotelulu „Cantilli“ si a doua di dupa sosirea sa la Ploiesci va merge la prandiu la Domnitoriulu in Bucuresci.

— O scire electrica din Bucuresci anuncia, ca guvernulu romanu ar' fi notificatu in modu officialu tuturoru consuliloru generali inceperea ostilitatiloru cu Turci'a, adeca a notificatu, ca Romani'a atacata de Turci'a inca intra in resbellu contra dinsei. Acésta notificare foile straine o numescu declarare de resbellu, noi inse nu o potemu numí asiá, pentru ca scimu, cumu-ca Turci'a a fostu, care a declarat resbellu Romaniiei.

— Scirile de pre campulu de resbellu din Asi'a mica sunt tare contradicátorie. Pre candu russii anuncia, ca armat'a russa a batutu cumplitu pe turci, alungundu-i din positionile loru dela Hatiubani, pe calea catra Batum, pre atunci turcii afirma in gur'a mare, ca dupa optu óre de lupta au respinsu pe russi cu o perdere de 4000 soldati morti si raniti. Adevverulu se va canstatá mai in urma. —

Archiducele Albrecht, care a mersu se inspectodie trupele din Croati'a, fú primitu in Zagrabia in modu demonstrativu si cu imnulu russescu. Totu orasiulu erá impenatu de flamure nationali croate si austriace, éra unguresci nice de leacu. Primirea ce s'a facutu archiducelui se explica cá o demonstratiune contra unguiloru si a softaleloru si a datu ansa si la interpellatiuni in camer'a maghiara.

Inaugurarea reuniunii femeiloru romane din Fagarasiu si giuru pentru ajutorarea invetiamentului.

Un'a dintre multele dorintie pentru progressu ni s'a realizatu.

Dómnele romane din Fagarasiu petrunse de spiritele tempului, care este alu „luminei“, petrunse de acelu principiu, ca o natiune numai atata potere are, cata sciintia, si ca romanismulu numai prin virtute si sciintia va triumfá, spre a pune o mica petricica la acelu fundamentu, s'au

intrunitu in o „Reuniune pentru ajutorarea invetiamentului.“

Sstatutele reuniunii s'au aprobatu de catra inaltulu ministeriu regiu in 10 Ian. 1877 sub Nr. 747, care le tramitu spre publicare.*)

In 29 Aprile a. c. s'a serbatu inaugurarea reuniunii. Adunarea generale conchiamata spre acestu scopu a fostu de o frumósá coróná do dómne cercetata, semnu invederatu, ca dómnele romane posedu nu numai convincerea de salutiariulu scopu alu reuniunii, dér' sunt si ambitióse a lucrá cu zelu pentru ajungerea scopului reuniunii.

Mai inainte de tóte se introduce presidente Zinca Romanu in scaunulu presiedentiale, care deschide adunarea cu urmatóri'a cuventare:

Onorabila adunare generale!

Me simtiu fericita, candu ve potu aduce inainte de tóte la cunoscintia, cumu-ca ministeriulu de interne a aprobatu statutele „reuniunii femeiloru romane din Fagarasiu“. Credu ca si d-vóstra cá si mine simtiti o mare bucuria, vedendu, ca dorintia nóstra de a ne vedé intrunite intr'o reuniune de cultura nationale s'a realizatu.

Scopulu reuniunii nóstre 'lu cunosceti, elu este: a vedé catu mai in scurtu esistenti'a scólei nóstre confessionali unite din Fagarasiu nu numai dotata, dér' si astfelu provediuta cu buni invetiatori, in catu parintii doiosi de a-si da copiiloru loru cuvenita crescere, se nu se véda, cá pana acumu siliti a-si tramite copii loru la scóle straine, in cari tóte se invétia, numai nu dulcea nóstra limba si stramosiésca nóstra religiune. Nu amu nici cea mai mica indoieála, ca acésta reuniune atatu de buna si nationale, nu va afla spriginire la tóte dómnele, la tóte mamele si patróneloru romane. Me simtu fórté fericita a fi contribuitu si eu cá presiedinta reuniunii o mica petricica la fundamentulu ei si ve multumescu si d-vóstre tuturorá, cari dela inceputu ati aratatu o laudabila rivna pentru infintierea reuniunii nóstre.

Dupa acésta se alege de notariu reuniunii Danielu Gremoiu jun.

Adunarea generala aproba definitivu alegerea provisoria de pana acumu a comitetului reuniunii, care consta din urmatóriele dómne: Luisa de Gremoiu, Ecaterina Negrea (totu-odata si vice-presiedinta), Zamfir'a Micu, Mari'a I. Poppu, Cristin'a Ghimbasiu, An'a Chisereanu (totu-odata cassa-résa), Ecaterin'a Aiseru-Savu si Cristin'a Beclerianu. In sensulu statuteloru s'au alesu cá membre suplente ddle: Elen'a Alutanu, Mari'a Poparadu, Sofi'a Bologna si Mari'a Georgiu Monea. In fine s'au alesu in sensulu §-lui 13 din statute 4 barbati de incredere in persónele ddloru: Alexandru Micu, Ioane Romanu, Ioane Popu si Ione Beclerianu. —

Prin acest'a reuniunea fiindu definitivu constituita, President'a provóca pre dómnele presente — in intielesulu §-lui 4 din statute, acele cari voiescu a fi membre fundatórie, ordinare ori ajutatórie — a se inscrie si totu-odata a si platí tacsá. —

La o comissiune alésa spre acestu scopu se insinua si platescu tacs'a de membre fundatórie cu cate 20 fl. v. a. ddle: president'a Zinca Romanu, An'a Chisereanu, Luis'a Gremoiu, Ecaterin'a Cepesiu, Zamfir'a Micu, Ecaterin'a Negrea, Mari'a Ioanu Popu, Luis'a Crisianu, Cristin'a Ghimbasiu, Ecaterin'a Aiseru-Savu, Cristin'a Beclereanu, cu totulu 220 fl. v. a. — De membre ordinare s'au inscris si au solvit tacs'a cu 2 fl. v. a. ddle: Elen'a Popu, Elen'a Alutanu, Mari'a Raicu si Elen'a Dobrinu, cu totulu 8 fl.; cu totulu s'au incassatu la unica siedintia frumós'a sumulitia de 228 fl. v. a. — Unu numeru frumosu de dómne nesciendu ca tacsele sunt a se plati in prim'a siedintia, s'au insinuat cá membre, promitiendu a solví in cateva dile. In fine la propunerea m. cons. I. Romanu se decide tiparirea statuteloru in 200 exemplarie, procurarea sigilului reuniunii si a altoru requisite necesarie.

Scól'a romana conf. unita din Fagarasiu, care ar' trebui se fia de modelu pentru alte comune din comitatu, e adi un'a dintre cele mai pucina dotate, ea nu corespunde nici pre departe asteptariloru si cerintieloru de astadi. Inteligentia romana din Fagarasiu si giuru speréza a vedé nu preste multu acesta scóla nu numai bine dotata, ci si astfelu organizata, in catu se aiba tóte cerintiele unei scóle centrale pentru tóte comunele

*) Se voru publica in interessulu comunu in unulu din Nrii viitori. Red.

municipiului. Onóre dameloru, cari au luat initiativ'a cu atatu zelu, facundu unu inceputu atatu de laudabilu!

In fine se observa, ca la tómna inspectorele regescu Szeremlei vrea a deschide in Fagarasiu „scól'a comunale“, din care este eschisa limb'a romana — la a carei sustinere se ceru 5000 fl. din lad'a orasiului — prin urmare si dela romanii la acésta au crediutu dómnele romane a respunde cu infintierea estei reuniuni. Rspunsu destulu de potrivit. *)

Marea cestiune de resbellu in Romani'a.

In urm'a barbariei necalificabile, ce a comisa Turci'a prin bombardarea orasieloru dunarene romane, fora a fi fostu provocata din partea Romaniiei si fora vre-o declarare de resbellu precessu, camer'a deputatiloru Romaniiei in siedintiele din 29 Aprile v. 1877, dupa desbateri pré serióse si de valóre istorica asupra interpellatiunii d. deputatu Stologeanu, despre resbellulu dechiaratu in fapta de catra Turci'a prin actele ei barbare, votá in siedinti'a de séra cu 58 in contra la 29 votari urmatóri'a **motiune**:

„Adunarea pe deplinu satisfacuta de esplicarielu dlui ministru de esterne;

Considerandu ca Turci'a, prin declaratiunile ei actele sale de agresiune in contra Romaniiei, a ruptu singura vechiele legaturi ce ne uniau cu dens'a si s'a pusu in stare de resbellu facia cu statulu romanu;

Luandu actu de declaratiunea guvernului, ca tunulu romanu a respunsu dejá la declararea de resbellu facuta de Turci'a;

Adunarea nationale recunósce starea de resbellu, ce este creata Romaniiei prin insusi guvernulu ottomanu;

Aproba atitudinea guvernului facia cu agresiunea straina; se rédiama pe simtiementulu de dreptate alu mariloru poteri garante, cari, dela tratatulu din Parisu, au luat suptu scutuloru desvoltarea individualitatii politice a Romaniiei;

Avendu plina incredere in energi'a si patriotismulu guvernului, ei da autorizarea cá, cu tóte greutatile, se puna tóta staruinti'a si se íd tóte mesurile spre a apará si asicuré esistenti'a statului romanu, astfelu cá la viitóri'a pace Romani'a se ésa cu o positione politica bine definita si natiunea de sine statátoria se póta implini missiunea s'a istorica.“

Din impuitóriele desbateri urmate cu acesta ocasiune reproducemu atatu din interpellatiunea desvoltata a d. v.-pres. Stologeanu, cele ce urmédia, catu si capitalele discursuri de valóre istorica-nationale, alu d. min. de externe Mihailu Cogalniceanu si alu primu min. Ioane Brateanu, tiente cu acésta ocasiune, si cari formédia manifestulu tientei guberniului Romaniiei.

D. Stologeanu, in sied. adunarii deputatiloru tiente in 29 Aprile inainte de prandiu, dupa unele curente ale camerei, se urcá la tribuna aratandu, ca s'a iuchiatu conventiune cu Russi'a pentru a se asecura Romani'a in contra depredarei orasieloru ei de pe malulu Dunarei.

De atunci si pana adi, dice, lucrurile s'au avansatu astufeliu, ca ne aflamu in resbellu cu Turci'a, fora cá acést'a se ne declare resboiu. Pórt'a a datu drumulu agintelui nostru si armat'a turcésca nu se multiamescu numai a bombardá orasieloru deschise unde se afla armata russesca, dér' bombardédia si jefuesce si orasieloru, unde se afla ostire romana si chiaru satele si orasieloru fora ostire. Faptele comisse pana adi la Brail'a, la Reni, la Calafatu, foculu si parjolulu aruncatu de turci in tíer'a nóstra, a angagiatu demnitatea si stégulu nostru si de adi numai trebuie se avemu decatu o anima si unu curagiu: se iesimu biruitori din acestu resboiu. Resbellulu ne este declarat, suntemu datori a ne aperá tíer'a, dér' se nu trecemu Dunarea; acést'a e opinia unor'a. Ds'a inse crede, ca nu se póte pune o limite operatiuniloru strategice ale generaliloru nostri si ca, déca trebuie se

*) Pentru toti póte servi de modellu si de exemplu de imitatiune, spre a ne salva crescerea in limb'a nationale si spre a ne feri de desnacionalisarea ce o incerca si cu fortia. Red.

fixem ceva, aceea este de a nu ne întinde mai departe decatu până unde ne voru povătuiri interesele noastre. Legaturile noastre cu Pórt'a sunt cunoscute; ele au fost introduse în dreptul public european. În tratatul din Paris se prevedu foarte lamuritu atatu drepturile si datorile noastre catra Pórt'a, catu si drepturile si datorile Pórtii catre noi. Faptele inse din urma ale basibuzuciloru sunt afara din acestu dreptu public european. Turcii ne au vendutu doue margaritare din tíer'a noastră. Turcii au fostu în totudéun'a cu aceia, cari au combatutu pe facia ceea ce avemu noi adi. Candu dér' Pórt'a ne ataca fora se declare resbellu, suntemu în dreptu se afirmamu, ca toate legaturile dintre noi si densa ea le-a ruptu, si ca numai suntemu obligati la nici o reserva în privint'a ei. Ni se opune tratatul din Parisu. Dér' toate institutiile noastre liberale de adi, precumu si dinasti'a Hohenzollern, le avemu contr'a tratatului din Parisu. N'avemu dér' nici acumu decatu se urmamu calea batuta si se convingemu pe Europ'a ca ceea ce amu facutu, a fostu pentru interesele strictu reclamate ale tíerii si chiaru pentru interessulu Europei. D'sa citeste unu pasagiu din o scriere a lui Talleyrand, care dice ca centrulu de gravitate alu lumii nu este nici la Eib'a nici la Rinu, ci este la gurile Dunarei. Noi n'amam fostu infideli; amu cautatu a ne tiené în limitele angagiamentelor noastre catra Europ'a. Noi avemu interesse dincolo de Dunare; ne-amu batutu cu toti, bulgarii s'au batutu cu toti, numai noi între noi nu ne-amu batutu. Statulu major alu bulgariloru aici se afla. Dér' avemu si romani, conationali dincolo de Dunare. S'au tienutu meetinguri prin Europ'a, la Londonu si în alte parti, numai aici n'amam facutu nimicu, inca odata spre aratá diferentia catra Europ'a. E timpulu inse si spune adi Europei, ca numai potemu merge astfelu. Turcii se impotrivescu la regularea relatiuniloru comerciale dintre noi si ei si acést'a ratama interessulu Europei întregi, care-si are calea spre Orientu pe la noi. Avemu inca atatea alte multe cuvinte. Turcii au resboiulu prin Asi'a, au revolutiuni înteriore, pentru-ca a avutu o administratie rea. Apoi ce suntemu noi vinovati de toate acestea? Noi trebuie se demonstramu Europei, ca legaturile noastre cu Turci'a nu-si mai au ratiunea de a fi. Cere dér' guvernului se declare, care are se fia conduit'a s'a în acést'a afacere?

(Voru urmá responsurile min. de externe si alu min.-presedente.)

R o m a n i ' a .

Bucuresci, 1/13 Maiu. Corespondentii diarieleru maghiare si spionii turciloru atata se mai sbuciumara, pana ce doi insi cadura în mainile rusciloru în calitate de spioni. Legea martiale a tuturoru staturiloru tiene, cá în timpuri bellice se piéra în furci séu mai simplu prin glontiu. D'unadi ruscii impuscara la Iassi pe nisce jidovi, parte desertori de ai loru si unulu spionu turcescu; déra pe acesti unguri nu credemu se'i spendiure séu se'i inpusce, din cauza ca precumu audimu, au alergatu pentru ei doi romani de aici cunoscuti de ai loru si se spera ca voru fi pardonati de víetia, déra tramisu în Russi'a. Din spurcatiunile si injuraturile mai scárnave decatu tieganesci, de care sunt pline diariile unguresci si dualistice în contra rusciloru si romaniloru, se facu estrase, colectiune în forma si se comunica ministrului de esterne aici si la St.-Petersburg spre regula pentru viitoriu. Se nu credeti inse, ca furiile unguiloru alteréza pe barbati nostri de statu; de sunt considerate mai multu cá simptome de ból'a mintiei si totuodata de inopentia, de imbecilitatea unui guvern, care avendu frica de cét'a demagogiloru, a existenciloru catilinarie din tíer'a loru, suferé cá confratele, amiculu si confederatulu monarchului Austriei se fia insultatu de banditu si tiranu pe facare di, în toate diariile maghiare. Minciunile piramidali, cate se publica de aici în facare Nr. alu fiacarui diariu ungurescu, nici ca le mai crestéza nimene. — Fabul'a despre 250 mii maghiari, carii s'ar' afla locuindu în Romani'a, o au scornitu cu scopu, cá si prin fantasii de aceste se irrite la interventiuine.

Atata numai s'a observatu, ca multime de corespondentii si telegrame sunt fabricate acolo pe locu în B.-Pest'a si în Clusiu, éra altele sunt falsificate inadinsu, precumu de es. scirile dela Calafatu si Olteniti'a, despre care buletinele turcesci si telegramele unguresci propagara faim'a, ca la acele doue puncte nu romanii s'ar' fi batutu

cu turcii în lupta de artileria, ci muscalii, macaru ca în acele dile nici unu muscalu nu era în acele orasiele mici. Se vede ca unguiloru le vine acumu greu se'si dè cu palm'a presté gura pentru insuit'a de înainte cu 5 septemani, pre candu insultá dicundu, ca óstea romanésca intréga va apuca fug'a la prim'a descarcatura de tunu turcescu si nu se va oprí pana în Transilvani'a. Avemu atati martori oculari despre admirabil'a tienuta a juniloru nostrii soldati în acelea dile, cari indatu dupa primele detunaturi turcesci incepusera se faca glume si se ridia cá si cumu s'ar' joca de a mincea (de a pil'a), éra seriós'a portare a tunuriloru si precisiunea cu care sciá se îndrepte proiectilele, ar' face onóre la ori-ce armata de veterani. O de ar' sci unguirii, catu este de popularia la poporu si la soldatii fi sei ori-ce batalia cu turcii.

Vedemu ca faim'a despre proclamarea independentiei noastre au alarmatu si mai tare pe bunii nostri vecini. Care este în acést'a cestiune adevurul, ati potutu vedé din desbaterile ultimei siedintie de di si nópte a camerei, în care se puse la ordinea dilei interpellatiunea si respective motiunea dlui vice-presied. Stolojeanu asupra barbariloru turcesci. Credu ca din acelea desbateri memorabili veti reproduce incai replica ministrului Cogalniceanu, pe care candu o citesci, ti se pare ca ai da presté passage din oratiunea lui Cicerone pro lege Manilia, pe unde acelu mare romanu descriá devastatiunile regelui Mithridates. Simburele cestiunei a fostu: Se se a p e r e óstea romana de cea turcésca numai la fruntarie, séu cerendu asia legile strategiei, se tréca si Dunarea?

În catu pentru tentativele Russiei de a incurca comand'a romanésca cu cea ruscésca, acelea au aflatu resistentia cea mai pronuntata în Dornitoriu, în mai toti ministrii si — în opiniunea publica revoltata. Asia armat'a romanésca va fi si remané cumu este, independenta, precumu s'a vediutu si în „Monitorulu oficiale.“

* * *

Bucuresci, 5 Maiu st. n.

— St. George si st. Dimitrie sunt în Romani'a epocela de mutare, si în acelasu timpulu de platirea chiriloru. În Romani'a — mai cu séma în Bucuresci — pré multu le place ómeniloru mutatulu. Sunt ómeni, care-si schimba regulatu domiciliulu totu la 6 luni — numai singuru din nestatornicia. În acestu anu, mutarile au luat proportiuni enorme si acést'a nu este mai multu din nestatornicia; se afla aci revelatiunea unui reu socialu considerabilu.

Aceia, cari se muta, în adevuru, nu mai sunt în momentulu de facia numai simpli particulari impinsi de o dorintia vaga de a fi în locu mai bunu, acestia sunt negutiatori. Nu e destulu numai, ca ei se muta, dér' totu-odata 'si rupu si comerciulu loru. Asia e la st. George si la st. Dimitrie; mergundu pe strade vedi ici si colo cate unu magasinu inchisu si o singuratate acolo unde, mai înainte, mergeau clientii cu gramad'a.

Consecintia imediata a acestui faptu este necesulu proprietariloru, cari contéza pe chiria imobileloru loru si cari se vedu acumu privati de aceste resurse. Si în acela'si timpulu, în care chiria le lipsesce, nici arendile nu sunt platite. În Romani'a mai tóta avuti'a se compune din veniturile dela mosii si dela case; aceste venituri lipsindu, lipsesce totu. Si proprietarii cu comercianti cu totu se afla atunci în o stare curiós'a: comerciulu nu mai ambla, deórace averile numai acoperu spesele fiindu-ca comerciulu nu mai ambla. —

Causele acestei situatiuni sunt multiple. Dintre cari unele sunt trecátorie, ér' altele amenintia de a deveni permanente. Situatiunea generale a Europei e rea si inca dela inceputulu luptelor din Orientu, cu toate incredintiarile si credintiele de pace ale diplomatiei; si acést'a inca e un'a din causele acestei situatiuni. O nelinisce mare si tenace stapanesce toate spiritele si facare privesce cu temere la ceea ce se va redica pe orisonu. Din acést'a nelinisce nasce neincrederea, din neincredere ruperea afaceriloru, din ruperea afaceriloru lips'a pentru unii si pentru multi miseri'a. Candu lips'a e generala, tóta lumea suferé; Romani'a nu póte scapá de legea acestei triste logice. Inse afara de aceste cause generali si trecátorie mai sunt si alte particulari, asia:

În economi'a politica, precumu în economi'a domestica, sunt doue pricipia, de cari e absolutu imposibilu de a se desparti cineva fora periculu. — Primulu e a mesurá spesele cu veniturile; a doilea

e de a adauge resursele, candu nu se potu micsiorá spesele.

În Romani'a nu se face nici una nici alta. Cu foarte pucine esceptiuni, mai facare spasadia mai multu decatu are. De aci vine aceea aparintia, care seduce pe strainu, inse care ascunde unu abisu. Luxulu este marele flagelu (biciu), dér' vai, nu numai alu Romaniei, ci alu întregi societati moderne. Numai catu în Romania elu e — póte — mai generalu si mai esageratu decatu aliurea. Din acést'a esageratiune a luxului nasce altu flagelu: u s u r ' a . Ne avendu a spesá atata catu vreu, se imprumuta. Imprumutatorii profita de aceste esigintie, de care ei sci, ca clientii loru sunt sclavi, le dau bani candu ceru, inse le dau cu 4, 5 si 6 la suta pe luna. Reu calculu, atatu pentru debitori, cari se ruinéda repede cu aceste imprumuturi usurarie, catu si pentru creditorii loru, cari adeseori 'si perdu datorile loru prin imposibilitatea, în care au pusu pe debitorii loru de a platí.

Alta-data, reulu esista cá si astadi, inse consecintiele erau mai pucinu desastróse. Romani'a era avuta; pamentulu seu, în unu modu admirabilu fecundu, reportá multu mai multu decatu érá de lipsa pentru necesitatiile locuitoriloru sei. — O cultura nerutinata si neinteligenta, stricarea paduriloru fora sensu, o nesocotintia fora margini, au saracitu solulu. Productele mai pucinu abundante si mai pucinu bune cá alta-data. Adugeti — pe lenga aceea — activ'a concurentia ce ne face Americ'a, care aprovisionéda Europ'a cu producte mai bune si mai pucinu costisitorie decatu cele ce vinu din provinciile Danubiului, si întiegeti fora indoiéla, ca are acolo o situatiune propria de a atrage atentiunea tuturoru ómeniloru de statu demni de acestu nume.

Acést'a nu este fora unu simtiementu de sincera dorere, ca amicii Romaniei vedu acést'a frumósa tíera în ajunulu de a cadé în o situatiune mai critica inca si cá aceea în care se gasesce astadi, si acést'a i da curagiu a dice ca: din gresial'a locuitoriloru sei. În locu de a se ocupá de unu reu realu, care adi e seracia, si care mane va fi ruina, 'si uséda inteligentia si energi'a în lupte politice, lupte sterile, ca-ci nu e vorb'a aci ca: se va schimba unu guvern si va veni altulu, care se reparedie reulu de care suferé tíer'a. Nu se afla decatu doue remedie la acestu reu si aceste nu sunt — politic'a, care se va aplica.

Primulu, e micsiorarea luxului. Va trebui cá facare se ajunga a întielege, ca acest'a este a cumperá prea scumpu o satisfactiune de vanitate cu pretiulu demnitatii sale, securitatii sale si alu venitoriulu copiiloru sei. Va trebui se întielega odata, ca valórea omului este independenta de opulenti'a costumului seu, de mobiliierulu seu si de equipagiulu seu; ca o femea póte fi incantátoria si cu o palaria de 20 lei si o rochia de 1 leu cotulu; si ca unu omu n'are trebuintia de a amblá cu o trasura stralucita — ce n'a platit'o inca — pentru a face se fia stimatu de aceia, ca-ci sci stimá meritulu si nu a parinti'a.

Luxulu disparendu, va disparé si usur'a, ca-ci este foarte raru, cá cineva pentru necesitati reale se suferé de lips'a acestoru negutiatori de carne umana cari, cá si Shylok, ceru o bucata din anim'a omului pentru pucinu aur.

A douile, trebuie se-si inmultésc'a resursele. Singurulu midiu locu, este lucrulu (munc'a). Numai e timpulu în care lenea representá avuti'a. În societatea noastră moderna, muncitorulu inteligentu e emancipatu; acest'a nu mai e sclavulu anticu, nu servulu din evulu mediu, punendu-si víetia pentru servitiulu stapanului. Ceea ce castiga individulu astadi, ilu grigesce, si noi vedemu în toate dilele de aceste creatiuni ale fortunei, cari sunt recompens'a legitima a unui lucru onestu si vedemu si ruinari de acele, cari resulta din o víetia lenesia si inutila.

Lucrulu déra: éta ce trebuie se predicamu la toti si se gorificamu pretutindenea. Nu este permisu nimenui de a-si perde timpulu în desiertu: acést'a e o crima ce legile sunt datórie a o pedéps'i si cari nu mai pucinu trebuie a-si aflá pedéps'a în dispretinlu tuturoru ómeniloru onesti si diligenti.

Pucine tíeri sunt asia admirabilu dotate cá Romani'a. Cu pucina munca se póte face, cá acestu solu privilegiatu se produca avutiile necomparabile. Care va fi scus'a acelora, cari standu lenga o mésa atatu de pompósa, se lasa a murí de fóme?! —

B. L. B i a n u .

Convențiunea Romanică cu Rusia.

Pentru executarea art. 3 alu convențiunei încheiate astăzi, subsemnatii plenipotențiarilor au convenit de a regulă prin convențiunea specială de față învoielile relative la trecerea trupelor imperiale ruse, precum și reporturile lor cu auctoritățile locale.

Art. 1. Guvernulu romanu acordă armatei ruse usulu cailor ferate, comunicatiunilor fluviiale, drumurilor, postelor și telegrafelor Romaniei, și pune la dispozițiunea sa resursele materiale ale țerei, pentru necesitățile de aprovizionamentu, de refugiu și de transportu, după modulu și condițiunile stipulate în articuli ce urmădia.

Art. 2. Relațiunile auctoritatilor militare ruse cu auctoritățile locale se voru face prin intermedierea comisarilor speciali romani numiti spre acestu sfersitu. Unu comissariu generalu romanu va fi delegatu pre langa comandantulu capu alu trupelor ruse pentru tota durat'a trecerii lor prin Romani'a.

Art. 3. Comissarii romani voru fi caputi de toate datele (données) relative la resursele materiale (precum furagiuri, aprovizionamente, carausie, paie, încălditu etc.), ce potă procură țier'a în percursulu trupelor ruse, atatu în lungulu cailor ferate, catu și pe tîerurile Prutului și Dunarei, cu indicațiunea preturilor aproximative ale acestor obiecte la puncturile unde voru trebui a fi predate, a cantitatilor ce ar' potă fi date și a epocilor, la cari predarea lor ar' potă fi cu potintia.

Art. 4. Auctoritățile militare ruse, după ce voru luă cunoștința de datele menționate în art. precedentu și voru decide cantitățile de produse, ce le voru fi necesare și puncturile unde voru trebui a fi predate, se voru întielege cu comissarii romani asupr'a modului de predare. Prin urmăre aprovizionamentele se voru face pentru comptulu armatei ruse, s'eu de catra auctoritățile romane cu preturile convenite, s'eu cu concursulu lor, prin sumissionamente, comissiuue, cumparare directa etc.

Art. 5. Se va procede totu astfelu pentru toate accușiunile, cari ar' fi necesarii pentru campamentu, bivouacu, transportulu trupelor, bagajelor lor, materialulu și munitiunilor de reșbelu, precum și pentru furniturile spitalelor, ambulantiilor și farmaciilor. Auctoritățile romane voru înlesni satisfacerea acestor trebuințe.

Art. 6. Guvernulu romanu pune la dispozițiunea armatei ruse toate liniile ferrate alu țerei, pentru transportulu seu, acel'a alu materialulu, alu bagajelor și aprovizionamentelor ce o însoțescu, precum și a celor'a, alu caror'a transportu ar' potă fi necesariu mai tardiu. Pentru aceste transporturi armat'a imperială va fi pe deplin asimilată armatei princiare și se va bucură de aceleși drepturi și prerogative că ac'asta din urmă, în totu ce privesce obligațiunile companiilor drumurilor de ferru în privința trupelor și altor condițiuni și detațiuni stipulate, pentru transporturile militare, prin caieturile de înșarcinări ale companiilor, și legile și regulamentele în vigoare în Romani'a. Catu pentru tarifele de transportu, guvernulu romanu se obliga a priori pentru o reduțiune de patruzeci la sută asupr'a tarifelor ordinare și se reserva de a regulă detațiuni ale acestei cestiuni prin o întielegere ulterioară cu companiele.

În ceea ce privesce încă cheltuielile și plățile adiționale, precum: înregistrări, manipulațiuni și altele, se va procede după cum se practica pentru transporturile militare romane.

Art. 7. Ministrulu lucrurilor publice alu Romaniei va dá, asupr'a cererei șiefulu comunicațiunilor militare ruse, și instrucțiunile necesare administrațiunilor cailor ferate romane pentru a asigură cu celu mai mare succesu și celeritate posibilă transportulu armatei imperiale cu materialulu, bagagele, aprovizionamente etc., după unu planu ce va trebui a fi hotărât mai dinainte, precum se va stipulă mai la vale. Trenurile militare voru avé prioritatea asupr'a tuturor celorlalte trenuri esceptandu-se trenulu posta și fora prejuditiu pentru transporturile trupelor romane. La trebuința, numerulu trenurilor ordinare de calatori va potă fi provisoriu redus, și circulațiunea trenurilor de marfuri chiaru pe deplin oprita în casu de necesitate.

Art. 8. Pentru transportulu trupelor imperiale și alu materialulu lor pe lini'a Iasi-Ungheni, care are aceeași largime că drumurile de ferru ruse, o unitate și continuitate a condițiunilor tehnice a miscării se voru stabili în urmă unei întielegeri între ambele administrațiuni, pentru a se stabili ori-ce întârziare s'eu transbordamentu de frontiera.

Art. 9. Pentru a se obtiene unitatea necesară în servitiulu liniilor romane spre asigurarea transportulu celui mai grabnicu și celui mai regulatu alu armatei ruse cu bagagele ei, munitiuni, materialu de reșbelu și aprovizionamente de ori-ce felu, se va institui sub direcțiunea ministeriulu lucrurilor publice, unu consiliu centralu compus de delegații diferitelor companii, cari posedă parti din rețeaua romani. Unu comissariu, numitu de șiefulu comunicațiunilor militare ale armatei imperiale, va fi delegatu pre langa ministerulu lucrurilor publice pentru a facilită reporturile cu auctoritățile militare ruse.

Miscarea și servitiulu pe toate liniile țerei romane se voru face provisoriu sub direcțiunea imediată a consiliulu centralu, ale carui'a dispozițiuni ministrulu lucrurilor publice le va face a concordă cu exigențele și trebuințele ce'i voru fi exprimate de șiefulu comunicațiunilor militare, în privința transporturilor în cestiune.

Art. 10. Direcțiunea superioară și priveghiarea transporturilor armatei imperiale voru apartiene șiefulu comunicațiunilor militare alu acestei armate. Pentru a asigură regularitatea și continuitatea servitiulu acestor transporturi, elu va lucră prin intermedierea comissariulu romanu, delegatu ad hoc pre langa densulu, și va provocă prin organulu seu toate măsurile necesare pentru acestu sfersitu.

Art. 11. Șiefulu comunicațiunilor militare va avé facultatea de a cere, prin intermedierea comissariulu romanu delegatu pre langa densulu, s'eu prin propriulu seu delegatu pre langa consiliulu centralu, executarea tuturor lucrurilor necesare pentru sporirea și securitatea miscării, atatu pre linie catu și în gare, și materialulu rulantu, precum plate-forme, rampe, cai de garagiu, imbrasiamente, auxiliare, gare provisorie, apropiatiuni de vagoane de marfuri și trucuri pentru transportulu omenilor, cailor și materialulu etc. Toate cheltuielile ocașionate prin aceste lucruri voru fi în sarcin'a armatei ruse; modulu executării lor va fi regulatu între ministrulu lucrurilor publice și șiefulu comunicațiunilor militare alu armatei ruse.

Art. 12. În casu de urgență șiefulu comunicațiunilor militare va avé facultatea, în urmă unei întielegeri prealabile cu comissariulu romanu, a înlocui prin intermedierele, de cari dispune totu ceea ce ar' lipsi și ar' amenință se impede miscarea armatei ruse. Va potă face de a se suspendă imediatu de catra comissariulu romanu și a cere dela ministrulu lucrurilor publice departarea impiegaților și agenților subalterni, a caror'a rea voință ar' potă dá temeri de primejdi.

Art. 13. D'eca trebuințele de comunicațiune ale armatei ruse ar' face necesare construirea pe teritoriulu romanu a unui nou tronșion (tronchon) s'eu imbrasiamentu de cale ferrate, lucrurile voru fi executate prin ingrijirea auctoritatilor militare ruse cu cheltuiel'a guvernulu imperialu. Guvernulu romanu va înlesni aceste lucruri și se va înșarcină cu ingrijirile necesare pentru a asigură armatei ruse dreptulu de a se bucură timpurariu de terenurile indispensabile pentru instalarea acestor tronșione s'eu imbrasiamente pe bazele adoptate în Romani'a pentru lucrurile de utilitate publică. Căndu aceste linii voru deveni inutile, materialurile mobile întrebunțiate la construirea lor voru fi la dispozițiunea guvernulu ruse, ér' lucrurile executate voru deveni proprietatea guvernulu romanu fora nici o remunerațiune. (Va urmă.)

(Multiamita publică.) „Reuniunea invetiatorilor romani din Chioua“ vine prin ac'asta a exprime publice cea mai profunda multiamita p. on. comitetu alu „Asociațiunei transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporulu romanu“, carele — pe bazele decisiunei aduse în adunarea ordinară, ținută în Sibiu la 27 Decembre 1876 sub Nr. 403 — la una rogare a noastră a benevoitu a tramite pentru bibliotec'a reuniunei noastre f'oi'a asociațiunei „Transilvani'a“ de pre anii:

1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874 și 1877 pre langa promisiunea prea obligatoriă pentru noi, ca atatu de pre an. 1876/7 catu și în veștoriu ni se va tramite cate unu exemplariu de acestu prea pretiuu tesauru alu literaturii noastre. — Totu spre acestu scopu amu primitu în an. 1876 și ni se tramite și în a. c. prin p. on. domnu Dr. Pavelu Vasiciu „Higiena și Școala“. Acestea fapte generose, aducundu-le la cunoștința publică pre langa exprimarea celei mai sincere umilită a noastră multiamita, apelamu din nou la simțulu nationalu alu tuturor romanilor cu rugarea de a ni întinde mana de ajutoriu în realizarea marelui scopu alu înființării unei biblioteci aici în Șomcuta mare pre sema invetiatorilor romani din fostulu districtu curăț românesc alu „Chiorulu“, pre cari lipselile materiale din caus'a dotatiunilor rele ei impede delă procurarea opurilor și diariilor necesare și asia pre calea instrucțiunei încă remanemu călător. — Cele tramise sunt a se adresă șiefulu scrisului bibliotecariu alu reuniunei în Șomcuta mare (N. Somkut, Szatmár megye.)

Din ședința comitetulu centralu alu „reuniunii din Chioua“ ținută în Șomcuta-mare la 1 Maiu 1877.

Theodoru Blaga, vice-pres. alu reuniunii.
Elia Popu, not. și biblioth. reuniunii.

Boziasiu în 6 Maiu n.

Ne a succesu a pune temelii la una invetiatie „pentru conținerea dela beuturii vinărsului“. În primul momentu s'au înșcris 20 cetățiani că membri și speramu, că în scurtu va urmă esemplulu acestor'a maioritate locuitorilor comunei Boziasiu.

Fiecare membru alu reuniunei solvesce în tota luna din crucerii paștrati 10 cr., în casuri de poticniri se pedescesce cu 10 pana la 50 cr.

Capitalulu adunandu are destinațiunea, că din interesele lui ori care fiu ori fata a membrulu în diu'a cununii se se daruiesca cu 2 pana la 5 fl. v. a.; ér' membriloru fora familia se li se daruiesca totu atata în casuri extreme. — Vomu impartesi și statutele. —

Orându reuniunei noastre venitoriu, amu doru, că asemenea înșociri se se formédie cu preutii în frunte în toate comunele romanesce.

Nicolau Costea, docente.
Romanu Stefanu, cetățianu.

Mai nou.

În 9 Maiu Domnitoriulu Romaniei șosi la Ploiesci, unde se imbraciă cu marele-duce Nicolau, care-lu așteptă la gara și petrecura una ora împreună. Voru merge ambi la Bucuresci. Turcii urmăza pe malulu Dunării oper'a lor de barbaria și talharia.

— Au trecut pe moși'a Varasca și au datu focu la 150 cara de fenu, prefacundu totulu în cenusă. Asemene la satulu neapertu Socaricii au datu focu pichetulu dela Șoimu. Înse unde întâmpina focu românesc mergu spulberati.

— În 8 noptea între Vidinu și Calafatu se bombardă unu vaporu turcescu, care la satulu Ciurpereni, zaritu de colon. romanu Crutiescu, f'iu întâmpinatu cu focu astufeliu, încatu se predede și f'iu ocupatu de soldatii romani. Unu matelotu și capitanu lui era raniti.

— Se crede, ca la Rahov'a turcii au maltratatu creștinii de acolo, după o telegr. dela Bechetu în „Romanulu.“ Tiner'a armată a Romaniei da dovedi de strămoșiesca virtute bellica, ori-unde întâmpina pe dusmanu.

Cursurile

la bursa în 15 Maiu 1877 stă asia:

Galbini imperatesci	—	—	6 fl. 19	cr v. a.
Napoleoni	—	—	10	35
Augsburg	—	—	113	35
Londonu	—	—	129	20
Imprumutulu nationalu	—	—	64	—
Obligațiunile metalice vechi de 5%	—	—	58	05
Obligațiunile rurale ungare	—	—	71	25
„ „ temesiane	—	—	69	50
„ „ transilvane	—	—	68	—
„ „ croato-slav.	—	—	—	—
Actiunile banței	—	—	770	—
„ creditulu	—	—	134	50